

ses meeses. Ühel pääwal ütles tema naene: „Ütle mulle, kust oled sina selle juure rikkuse wõtnud, kellega sa selle ilusa maakoha, majad ja ajad oled ostnud?“ „Mis tarwis see küsimine?“ wastas mees. „Bruukigem seda, mis meil on, tänuga Jumala wastu, kelle käest kõik head annid tulewad.“ Aga naene wacwas teda iga pääw oma küsimistega, kuni tema wiimaks, et rahu saada, temale kõik jutustas, ka et tema oma wendade raha hoiab, et seda parajal ajal nende omade kätte anda. Wiimaks kinnitas ta naest, et seda saladust mitte ei peaks wälja lobisema.

Aga ei kuigi kaua pärast seda aega juhtus ta oma naesega, kes väga riikaks oli, tüliise minema. Warsti karjus naene walju healega: „Kas sa tahad mind ka surmiks lüüa, kuida sa seda oma wendadele ja kuningale sulastele oled teinud?“ Üks tüdruk juhtus seda juttu kuulma, jooksis naeste juure ja andis neile seda teada, mis ta oli kuulnud. Wendade naesed tõstiswad noore mehe peale raske kaebduse küniga ees, kui oleks ta oma wennad ja ka küniga teendrid äratapnud.

Künigas andis kindlat kasku, noort meest kinni wõtta ja seda asja hoolega läbikatfuda. Kaebduse alune aga palus, et teda peaks küniga ette wiidama, kus tema kõik tahab ülestunnistada.

Kui teda küniga ette wiidi, langes tema põlwili maha ja ütles: „Oh herra, mina olen see noorem neist wendadest, kes sinu juures teenisiwad ja kellele sa lahkumise tunnil luba andsid, kas jada kuldraha ehk kolm tarkuse sõna enesele palgaks wõtta. Mina wõtsin tarkuse sõnad sinu käest, olen aga paraku kolmandamast väga wähe lugupidanud.“ Nüüd jutustas ta künigale kõik, mis oli sündinud ja lõpetas nende sõnadega: „Sina näed nüüd, oh künigas, et kahe esimese tarkuse sõna lugupidamine mind õnnetuse eest on hoidnud, kolmandama üleastumine aga surma wärawa ette saatnud. Kui mina oma naesele seda saladust mitte ei oleks rääkinud, siis ei oleks mina praegu mitte nõnda õnnetu, kui mina olen. Kui suure õnnetuse sisse wõib ettewaatamata meel inimest saata!“

„Tõuse üles,“ ütles künigas. „mina usun sind, sina pead wabaks saama ja ka see raha peab sulle kingitud saama, mis sina ojast leidfid ja mis minu sulased senna oliwad ärafcutanud. Sa näed nüüd, kui väga tõsi Salomoni sõnad on: „Parem on tarkust koguda kui raha.““ Mõni õpetus näitab kaunis halw olewat, aga õnneti wõib see oma ajal mõnda suurt kaju saata, kui seda hoolega tähele pannakse. Si olegi